

[J. P. Nielsen.]

hjem med en Bane til deres Egn, men alt det, jeg kommer hjem med, er, at jeg har været med til at nedlægge den eneste, vi havde. Men det er Befolkningen selv dernede, der har Skylden. Til Broager har der Gang paa Gang været rettet Henstillinger fra de skiftende Trafikministre om at ofre Banen mere Opmærksomhed, men i Stedet for har Befolkningen krævet Udvidelser af Rutebildriften, og vel at mærke ikke som et Supplement til Banevæsenet, men som en selvstændig Faktor, der kun overlod Banen den Smule stort Gods, Rutebilerne ikke selv ønskede at befordre eller ikke saa deres Fordel ved at befordre. Og paa den Maade har det naturligvis ikke kunnet gaa.

Det er disse Forhold, der foreligger for Skelde-Banens Vedkommende. Det er ikke en Bane, der ligger paa tværs af alle Trafikmidler, saaledes som Ministeren udtalte, det er en Sidebane gennem en Egn med 6000—7000 Mennesker, og Aarsagen til Misæren og det store Underskud — Ministeren oplyste, at det er 125 000 Kr. om Aaret — er den, at Bilerne har faaet Lov til at løbe parallelt med Banen og derved har kunnet tage hele Forretningen.

Naturligvis har vi holdt Protestmøder dernede, men hvad! Det ligger jo i Tiden; og jeg ser ogsaa saadan paa det med Hensyn til disse Nedskæringer, at den, der forlanger Nedskæringer, men ikke mener, det er hos ham selv, men at det kun er hos Naboen, der skal skæres ned, ikke har nogen stærk Stilling. Enhver har naturligvis Lov til at klage, men jeg maa tilstaa, at nogen stor Kraft i den Protest, der blev fremsat paa Broager, var der ikke. Det værste, der sker for Broager Kommune, er, at den mister en hel Del af sine Tjenestemænd, for det er dens bedste Skatteydere, og hvad Broager Kommune nu først og fremmest har Trang til, er Folk, der har Fortjeneste — der er nok, der ingen Fortjeneste har.

Hvad Amtsbanerne paa Als angaar, kan man sige, at de har overlevet sig selv for længe siden, og den her foreslaaede Ordning, at Amtet nedlægger Banerne, og at Staten overtager og udbygger Banen Sønderborg—Mommærk, hilser jeg med stor Glæde. Hvis Amtet skulde ordne Historien, vilde det sikkert føre til, at man nedlagde alle Banerne paa Als, og det vilde igen betyde, at vi, der bor paa den Kant, vilde være flyttet ud til Verdens Ende, hvor Forbindelserne hører op. Saa vilde nemlig For-

bindelsen mellem Sønderborg—Als og Fyn være afbrudt, men naar vi ser paa vort Land, maa vi dog betragte det som et Hele, saa det vilde være overordentlig uheldigt, om der ikke var nogen Forbindelse fra Sønderborg Øst paa. Jeg er derfor, som sagt, glad ved, at Staten overtager denne Forbindelse fra Sønderborg over Fyn til København og udbygger Banen paa Als til normalsporet Bane. Jeg har forstaaet paa den højtærede Minister, at Meningen er at etablere en hurtigere Forbindelse med gennemgaaende Trafik, saaledes at Forbindelsen kommer til at gaa helt til Tønder.

Om de Trafikmidler, der skal erstatte de nedlagte Baner, nemlig Rutebilerne, havde jeg i og for sig ikke tænkt at sige noget videre, da det efter min Mening er et Spørgsmaal mellem Amtet og Staten; men det, der er sket i de sidste Dage, og den Optræden, Rutebilejerne har vist ved deres Delegeretmøde og Protestmøde i Sønderborg, hvor det blev udtalt, at de befandt sig i Løvens Hule, giver mig dog Anledning til at sige et Par Ord.

Der tales om, at Statsbanerne ved at faa Koncession paa denne Rute, overtager en Rute, som andre har oparbejdet. Hvorledes er da Ordningen med Hensyn til Bilkørselen over Grænsen? Den er saaledes, at det er Sønderborg Amt og Aabenraa Amt, der har udbygget Hovedlandevejen mellem Sønderborg og Flensborg. Det er de offentlige Myndigheder paa begge Sider af Grænsen, henholdsvis de tyske og de danske, der har afsluttet Overenskomst om Fællesdrift paa denne Rute, delt den ind efter Kilometerafstanden fra Grænsen til Flensborg og fra Grænsen til Sønderborg, saaledes at man fra dansk Side daglig har 7 Bilture frem og tilbage og fra tysk Side 1.

Indtil for 1 Aar siden var der givet Koncession til private paa begge Bilruter, og det er der endnu for den danske Vedkommende. Paa dansk Side er der to Koncessionshavere, en, der har de 5 Ture daglig, og en, der har de to. Men for 1 Aar siden overtog den tyske Stat Bilkørselen fra Flensborg over den dansk-tyske Grænse til henholdsvis Sønderborg og Aabenraa med 1 Tur daglig; det var det tyske Postvæsen, der overtog den. Jeg forstaa saa udmærket godt, at man gik til denne Ordning, thi de private Rutebilejere laa stadig i indbyrdes Strid, og det var derfor saare naturligt, at man fra tysk Side for at faa Ende herpaa gik til at lade Staten overtage Bilruterne. Det bør vi ogsaa gøre. Det er det eneste rigtige, ogsaa naar man tager det Forhold